

Ти зніс усе

Ти зніс усе: наругу, біль і муки
І в світ земний, у передсмертний час
Ти на хресті розкинув руки,
Немов хотів обняти грішних нас.
Хихикав натовп зло й осатаніло,
Юрба стогнала: „Розіпни, розпни!”
І корчилось Твоє від болю тіло,
Кривавилися пасма на спині.
Вінок терновий (по обличчю – кров'ю),
Іржаві цвяхи хтось таки припас...
Ти йшов на хрест. Але ішов з любов'ю
За нас, за всіх, а може, й замість нас.